

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 149/2021
19.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Божицара Вујичића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., кога заступа пуномоћник Горан Стефановић, адвокат из ..., .../..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 20 Ув 7/20 од 11.03.2021. године, са противним странкама председником Општине Власотинце, ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ..., ИИ из ..., ЈЈ из .., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ... и ПП из ..., у предмету подстицајних средстава у виду грантова, у нејавној седници већа одржаној дана 19.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаним решењем, ставом првим диспозитива, одбијен је приговор подносиоца захтева изјављен против решења судије појединца Управног суда – Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова за изјављивање приговора. Решењем судије појединца Управног суда – Одељења у Нишу II-1 У 19632/17 од 24.10.2019. године, одбачена је, на основу члана 26. став 1. тачка 2) у вези са чл. 3. и 14. Закона о управним споровима, тужба тужиоца АА из ..., овде подносиоца захтева за преиспитивање судске одлуке, поднета против одлуке председника Општине Власотинце о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе, доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години, на територији Општине Власотинце број ...-...-.../... од 26.10.2017. године.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари, подносилац понавља наводе тужбе и приговора, да му оспорена одлука председника Општине Власотинце о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе, доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години, на територији Општине Власотинце од 26.10.2017. године, као заинтересованом лицу, није достављена и да не садржи поуку о правном леку. Истиче да је из тог разлога његова тужба благовремена. Указује на разлоге због којих сматра да је оспорена одлука од 26.10.2017. године незаконита. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијано решење преиначи или укине, као и да обавезе туженог да му накнади трошкове поступка.

Противна странка председник Општине Власотинце у одговору на захтев предлаже да суд захтев одбије, а остале противне странке нису доставиле одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Из навода захтева, образложења нижестепених решења Управног суда и стања у списима произлази да је председник Општине Власотинце донео одлуку о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години на територији Општине Власотинце број ...-...-.../... од 26.10.2017. године. Против те одлуке АА из ..., овде подносилац захтева за преиспитивање судске одлуке, као један од подносилаца пријаве за доделу подстицаја, поднео је жалбу Кабинету министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику, који се огласио ненадлежним за одлучивање по жалби и предмет проследио Општинском већу општине Власотинце као надлежном за одлучивање о изјављеној жалби против одлуке председника општине. У списима нема доказа да ли је о тој жалби одлучено. Против исте одлуке АА из ... је поднео тужбу Управном суду, коју је одбацио судија појединац Управног суда на основу члана 26. став 1. тачка 2) у вези са чл. 3. и 14. Закона о управним споровима. Одлучујући о приговору подносиоца тужбе изјављеном против наведеног решења судије појединца Управног суда, посебно веће Управног суда је оспореним решењем од 11.03.2021. године приговор одбило. Према разлозима образложења побијаног решења, правилно је решењем судије појединца Управног суда, Одељења у Нишу од 24.10.2019. године одбачена тужба подносиоца приговора – тужиоца, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима. Ово из разлога што, а како је то правилно закључио и судија појединац у образложењу приговором побијаног решења, тужбом побијана одлука председника Општине Власотинце о расподели средстава за финансирање мера популационе политике јединице локалне самоуправе доделом подстицаја, у виду грантова, у примарној производњи за покретање или проширење производних капацитета у пољопривреди у 2017. години, на територији Општине Власотинце од 26.10.2017. године, против које одлуке је тужилац изјавио

тужбу која је насловљена као „жалба“, не представља управну ствар односно не представља управни акт, нити коначни појединачни акт у смислу одредби чл. 3. и 4. Закона о управним споровима, о чијој законитости се одлучује у управном спору. Посебно веће Управног суда је ценило наводе приговора којима се указује на благовременост тужбе, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачију одлуку у погледу законитости и правилности приговором побијаног решења јер тужба није одбачена из тог разлога.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је оно правилно и на закону засновано.

Одредбама члана 3. Закона о управним споровима је прописано: да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1); да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2); да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3); да се одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују и на друге акте против којих се може водити управни спор (став 4).

Одредбама члана 26. став 1. тачка 2) истог закона је прописано: да ће судија појединац одбачити тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3).

Из цитираних одредаба произлази да се тужбом у управном спору може оспоравати само коначни акт – управни акт, односно појединачни акт којим се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу кога у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Како је подносилац тужбе против тужбом оспорене одлуке изјавио жалбу, то оспорена одлука није коначни акт, па је из тог разлога, по оцени Врховног касационог суда, тужба недозвољена и испуњени су услови за њен одбачај из члана 26. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима.

Врховни касациони суд указује да уколико о изјављеној жалби није одлучено, жалилац може, на основу одредбе члана 19. Закона о управним споровима, под прописаним условима, Управном суду поднети тужбу због ћутања управе.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези са чланом 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), одбио захтев подносиоца за накнаду трошкова овог поступка, као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 19.08.2021. године, Узп 149/2021

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић